

Panor. super secunda Primi.

natione rerum monasterii. xvii. q. iiii. c. in venditionib. xii. q. ii. c. Abbatibus. ergo in alienatione personarum. xii. q. i. c. precipimus. & vide quod no. de sta. mo. c. quod Dei, vbi idem ad literam tenet. ¶ Venio ad ver. Verum. Op. q. cessante causa cessat effectus. 3. q. i. c. dixit dominus. xix. q. ii. ca. duæ sunt. Cõcludit gl. si quis, an cessante cã cesset ius dispõ fatium, dic q. sic. Sed an cessante cã cesset ius cõe, vel statutum. si cã est impulsiva nõ cessat. l. i. §. sexum. ff. de postu. si finalis, si dictum est q. cessat, cessante cã cessat. si non est dictum, gl. non clare dicit. gl. inclinare vñ q. non cesset, & sic residet secundum Doc. quia p. p. cessatione cã finalis non cessat auctoritas statuti, a qua dependet vinculum statuti, donec statutum reuocetur. non est. n. causa cessatio modus reuocandi statutum, sed rursus populi vsus, vel legislatoris suffragium primum expresse reuocans. ff. de legi. l. de qb. de consti. c. ii. li. vi. Tu dic latius, si q. ritur an cessante cã legis, cesset lex, hoc potest dupliciter intelligi, an cessante cã legis cesset lex. primo. i. an ad casum. in quo cã legis nõ se extendit lex vel eius dispõ, & verũ est q. cessante cã cessat lex, quia ibi est separata, nõ separatum dẽt esse ius legis. l. hæc actio. ff. de calu. cum si. hæc vera i cã fin. secus in impulsiva. l. i. §. sexum. ff. de post. Secundo potest intelligi, an cessante cã cesset lex i eo, qd principaliter disponit, dic si cã est impulsiva, non cessat dispositio, vt d. l. i. §. sexum. si finalis, & tunc si ius est dispensatiuum, & in fieri, sic q. ex dispensatione nõdum ius est in pfecto esse, tunc cessante cã cessare dẽt dispõ: & hoc est verum, qn cessat specifica cã, si ius est in pfecto esse, & cã est generalis, & tunc cessante cã generali nõ cessat lex, sed reuocari dẽt, de deci. c. suggestũ. Si est ius cõe, & tunc aut est cã ppetua, & non est q. i. q. iuris obseruantia est ppetua. Exemplum, vt iugis continetia clericorum, & dilapidationis suspicio, vt 3. r. dif. c. sacerdotib. & 3. q. i. c. q. a. ea, & C. de ma. inter. l. si tutor. aut est tpa. lis cã, & tunc si exprimitur ius in ea, q. cesset, cessat cessante cã. 5. o. di. c. vt constitueretur. & de consti. cum M. si nihil disponitur, & non cessat, vt d. c. dixit dominus. alle. in glo. nisi interueniat necessitas legis. 5. di. c. p. r. f. c. vel utilitas. 6. r. dist. c. Neophitus. Aut pietas. ix. q. ii. c. Lugd. Aut cõsuetudo. iiii. dist. c. in istis. §. leges. de quo aliquid in reg. decet. in vi. & prædicta intellige, quãdo cã funditus cessat, vt no. Dy. in d. reg. decet. de regu. iur. lib. vi. sed potius ex primis duabus reuocatur, quando cessat. Sed q. r. q. dicatur finalis cã, & q. impulsiva? dic q. illa est finalis, q. ex toto & funditus animum mouet disponentis, alias verisimiliter non facturum, sicut in simili quando do aliquid alicui, alias nõ daturus, vt do x. vt vadas Romã. Impulsiva est, q. impellit statuentem, qua cessante statuens nõ erat statuturus, sicut in simili, quando aliquid do alicui et alias non daturus, vt si do x. vt emas caligas. vel pone exemplum p. §. sexum. An aut in dubio cã intelligatur finalis, an impulsiva? Quidam dnt q. cã in dubio est finalis, q. propria significatio huius verbi, causam, sapit finalẽ, & impulsiva dici vñ occasio, de ma. & obe. c. solitẽ. & Io. 6. r. dist. in c. statumus. §. his omnibus, hæc theoricã non est bona, & procederet si verbum, cã, pferatur a statuto, vel lege, sed quando nos q. rimus, si nõ profertur verbum, cã, a lege, sed cã legis, an sit finalis, vel impulsiva, q. ponitur pro quia, vel pro cum, vel aliter, an sit finalis, potius illa regulatur a natura materie. ideo Accur. l. 2. §. vlt. ff. de don. tenuit, q. cã in dubio psumatur impulsiva, per l. cum tale. §. fallam, & per l. Titio. §. sed cum antequipias, ff. de condi. & dem. Io. Mon. tetigit, de hære. in ca. accusatus, li. 6. & dicit q. si cã respicit utilitatem tertii, in dubio finalis psumitur, ff. de leg. l. i. si mihi. & tibi. si respicit utilitatem illius, ad quem dirigitur commodum dispositionis, vel impedimenti, cã in dubio psumitur finalis, & si respicit utilitatem piam. l. si q. s. pro redemptione, C. de do. si non piam, in dubio psumitur impulsiva, ff. de condi. & demon. l. Titio. vnde si lego tibi centum, vt des Caio, illud quod des Caio, est cã finalis legandi, quia respicit utilitatẽ tertii. Si lego mulieri centum pro dote, vel captiuus pro redemptione captiuorum, illud quod pro dote & pro redemptione datur, est causa finalis. si lego tibi x. vt emas caligas, illa psumitur impulsiva, vnde valet legatum, licet non emas. hæc vera in dispositionib. particularib. sed si sint statuta, vel leges, siquidem causa est fundamentum ad statuendum, sed impellit alias facturum, psumitur impulsiva de rescrip. c. si p. literis, per §. sexum. mulieres prohibentur a postulando, quia officium hoc est indecens mulierib. hæc

est causa finalis, & quia qdam mulier Calphurnia in aduocationib. corrumpebat iudicium, illa fuit cã impellens, vnde dato q. inueniatur mulier honesta, in qua cesset id quod erat in Calphurnia, nihilominus non poterit officium postulandi assumere, & ex hoc perpenditur quando sit cã finalis, vel impulsiva tpe lecture. ita dicit. Dic hoc verũ quãdo factum est indifferens ad impressionem istius, vel illius causæ. Cy. C. de epi. & cle. l. generaliter, dicit, q. si cã respicit utilitatem tertii, in dubio finalis psumitur, ff. de leg. l. i. si mihi & tibi. Si respicit utilitatem illius qui dẽt implere, psumitur finalis, si illa cã est pia, ff. de iur. dot. l. si ego. c. de do. l. si quis pro redemptione. Si non est pia, tunc in dubio dẽt impulsiva, p l. Titio. præal. Hæc vera sunt in dispositionibus particularibus q. sunt ad commodum alterius, sed si sint statuta, vel leges, si cã est fundamentum in ducẽs ad statuendum, finalis in dubio est. si est impellens tantum, psumitur impulsiva, de hac q. dic vt per Bart. in d. l. ii. §. si. ff. de do. ¶ Op. q. eo q. promotus tacuit in inhabilitatem, ex hoc solo debeat deponi, & sic nunq. possit reassumi, de cler. ex cõ. mini. c. postulasti. 5. o. di. c. ex pœnitentib. Sol. ibi tacuit impedimentum perpetuum, hic t. pale. ¶ Tolle oppo. glo. super ver. nequeat. Op. innuit hic, simoniace promotus non posse redire ad Epatum, & sic innuit nõ posse cum simoniaco dispensari. 2. i. q. 5. c. quicunq. & c. presentium. de sim. c. de simoniace. & de ele. c. si alicuius. Sol. Vin. dixit q. simoniace promotus non potest de iure eligi, vel postulari, nec ad Episcopatum reassumi, sed bene potest postulari dispensatiue. Secunda est opi. q. aut simonia est in ordine, & nullus cum eo potest dispensare. r. q. r. c. ergo. & c. quod quidam. Imo plus dnt, q. nec etiam papa possit, quia characterem habet vitiosum, cui renunciarı non potest, ideo non purgatur vitium illud. 1. q. 6. c. si res aliena, i. r. glo. non placet in quantum dicit de papa, quia ille bene potest cum simoniaco in ordine dispensare, licet non possit inferior prelatu a papa. ad hoc inf. de simo. c. pena. Nec ob. ratio per quam cõcluditur, q. papa non possit, quia non purgatur vitium & c. quia satis purgatur vitium eo, q. res deuenit ad dñm. ff. de vsu. l. si fur. r. q. r. c. q. quidam. ver. si forte. Idem in violento detentore, ff. de preca. l. certẽ. §. Iulianus. Ideo concludit gl. aliquo addito, quod aut commissa est simonia in ordine scienter, & cum eo solus papa potest dispensare. inferior autem non, etiam post peractam pœnitentiam, & hæc vera quando scienter, secus si ignoranter. r. questio. 5. c. presentium, hoc vitium ponderant Doctores, quando simonia est publica. si occulta, dispensant inferiores. f. Episcopi, vt no. de simo. c. de simoniace. dispensat quis cum simoniaco in ordine, vel beneficio, quando scienter, tene quod no. gl.

ADDITIONES.

- a ¶ Sed an cessante. Vide plenissimẽ per Dec. in c. cum cessante, de appal. quid per Ias. in l. i. vlt. no. ff. de offi. eius cui manda. est iurisd. per Fel. in c. quæ in ecclesiis. col. 1. r. ver. secunda de clarario, de consti. remissus per Alexã. in l. i. vlt. 2. col. ff. iol. mar. Seb. Sap.
- b ¶ Statutum. Adde de hoc p. Dy. in reg. decet. in fi. de reg. iur. in 6. & b. d. quod ad hoc, vt cessante cã cesset statutum, vel ius cõe, oportet quod talis cã sit finalis, vt no. Cyn. Bal. Ang. & Sal. in l. generaliter. C. de epi. & cle. Dy. & Bar. in l. 2. §. si & ibi in apost. ad Dyn. ff. de do. Io. And. & Doct. in c. si Chis, de iure iur. Car. in c. cum cessante. col. i. de app. & Fel. in c. cum nunciis. col. i. ver. no. i. j. de testi. Zach.
- Circa istum passum de cessatione cã, dicas quod cessante cã impulsiva nunq. cessat esse cõe, vt in l. §. sexum. ff. de postu. & h. p. gl. & Barto in l. 2. ff. de don. & p. gl. in l. si militem, C. de cond. ob. ca. & no. in l. j. c. de nau. for. io. & p. Cy. in l. gnauer, C. de epi. & cle. & p. Spec. in tit. de disp. & all. §. post hæc, ver. vñ illud cõsideratũ, & an in dubio cã psumatur finalis, vel impulsiva, vide p. Cy. & Bal. in d. l. generaliter, vbi et p. gl. & plene tradit de materia c. cõ cessante, de ap. & c. quod pro necessitate. i. q. 2. & in c. qd. pro remedio. i. q. 7. & an qn sunt plures cãe induciunt alicuius dispositionis, vna cessante & reliquis remanentib. cesset dispõ, h. p. gl. in l. liberorũ, ff. de ver. sig. p. Bar. in l. i. ff. iol. mar. & l. i. vlt. ff. de priuil. cred. & in l. si quis ad exhibendũ, ff. de excep. rei iud. & in extratrag. ad repr. in ver. ne ex eorũ, & in §. affirmatis. Inst. de nupt. vbi p. Are. & alios Mod. Adde q. cã immediata magis dẽt attendi, q. cã remota, vt est gl. in l. si mulier, ff. de amor. & est gl. quæ multas con. cor. alicui c. de cõtero. de homi. s. r. tamen q. cã limitata limitatum producit effectum. c. quod super his. de vo. c. 2. de culto. euch. rex. & gl. in ver. relictum in cle. j. de se que. post. & si. l. in agris, ff. de acq. rerum domi. Anto. Fran.
- c ¶ Dispositio. Vide tã text. c. postulasti, de rescrip. quæ pöderat ibi D. A. bb. i. ver. de leui nõ scabimus. ad hoc, q. si cã respicit defectũ et impulsiva, corrui et rescripti bñficiat. & ibi Bely. sequit. col. 3. dicens, q. cã impulsiva. est qn est lex contra odio alicuius, & ex hac reg. q. ex cã impulsiva nõ liceat arguere, alias dixi, q. nõ est vera alia reg. q. circumscribitur, q. ex p. s. a. onib. licet arguere, q. ex ipsi sumitur intentio finalis disponentis, vt probatur in l. si. ff. de hære. inst. in l. j. vbi Bar. no. ff. ad Mace. nam istud nõ est ex natura p. s. a. onis, sed ex natura cã. expresse si in p. s. a. onis exprimeretur cautã impulsiva, nõ liceret arguere, & ad hoc allegauit doctrinã Bart. in extratrag. ad repr. in ver. nec ex eorum.